

20 ХВИЛИН З ВОЛОДИМИРОМ ЯВОРІВСЬКИМ

Диктор І: 20 хвилин з Володимиром Яворівським.

Диктор ІІ: Що ж ми за народ такий? Запитує себе і нас, українців, Володимир Яворівський – відомий народний депутат України шести попередніх скликань, один із борців за відновлення української державності, знаний романіст, лауреат Національної премії України імені Тараса Шевченка, політик і публіцист, зрештою, громадянин, якому гостро болить доля України та кожного українця. Без відповіді на це найважче запитання ми неозначемо нашого національного обличчя і тому залишимося нецікавими і самим собі, і світові. Отож, чесні і сміливі відповіді Володимира Яворівського, а також ваші відповіді на це запитання у авторській програмі «20 хвилин з Володимиром Яворівським».

В. Яворівський: Хай все складеться з нами якнайкраще цього тижня. Мені видається, що сьогоднішня наша розмова буде цікавою. Тема, яку я обрав для вас, вчора ще була небезпечною, мінним полем української історії, за неї полетіло безліч мислячих, патріотичних і благородних голів протягом кількох століть і поколінь. Повторюю, не лише істориків, а допитливих, україноскерованих людей. Трагічний парадокс полягає в тому, що ми повинні були б вивчати ці сторінки, якщо не в середній школі, то принаймні у вишах. Я в Одеському університеті на лекціях з марксизму і лєнінізму, який нам втовкмачував сліпий фронтовик, котрого не лише водила його дружина, а й часто підказувала, що говорити, мав би знати це, а не знав.

Час розкрити інтригу. Хвилини збігають, а тема велика. Покійний Іван Плющ іноді хвалився, що, навчаючись в Московській політичній академії, всесоюзна ВППШ, він від безділля читав усього Карла Маркса і Леніна. Я не міг тоді йому заперечити, а зараз би спростував стосовно Карла Маркса дуже легко. Книгами Карла були забиті бібліотеки аж до глухого села, тракторної бригади, але одна єдина його праця «Секретна дипломатія 18 віку» ніколи ні в Росії, а то більше в СРСР ніколи ніким офіційно не перекладалася і звісно не видавалася. Чуєте? Ніколи. Хоч це сам Карл Маркс. Є лише лондонське видання 1899 року. Зараз з'явилася можливість ознайомитися бодай із окремими головними тезами цієї донедавна забороненої роботи, набридлого кільком поколінням гомосовєтікусів, класика марксизму-лєнінізму, котрі цікавлять більшість українців, дай Боже, щоб хоч декого із росіян.

Що ж таке писанув Карл Маркс – основоположник, котрим було задурманено одну третину людства на планеті Земля, і яке сьогодні сплигло у ріку забуття, наче ніколи й не існувало. Вчення кануло, а ось ця заборонена Росією понад століття праця ввійде в свідомість і у вжиток українців назавжди. Цим Маркс, про якого його рідна мама якось сказала «стільки часу він згяв на своє вчення про капітал, що краще б за цей час робив справжній свій капітал». Але запам'ятається він нам саме цією забороненою працею. Ось ці головні тези у моєму стислому викладі з принагідними коментарями

чи доповненнями, які підказує сьогоdnішній час. Уникатиму публіцистичних емоцій, лише рафіновані факти і такі ж коментарі.

Цитата Карла Маркса: «Чудь і чудь довкола. Росія – це Московія, що виникла після розпаду Золотої Орди». Ще одна цитата зі вступу: «Колиска Московії – це криваве болото монгольського рабства, а не сувора слава норманської епохи». Головна теза: Політика Росії продовжувала політику не Русі, її згодом через кілька століть кон'юнктурні російські історики назвуть Київською, а Золотої Орди. Московія була престолонаступницею не Русі, а Орди. Так Маркс збагнув брехню і нахабство імперських істориків і сформував із авторитетних тодішніх джерел власний погляд на російську історію.

Погляд перший. Поява Русі. Русь як державу з центром у Києві створили племена полян. Поляни давно жили на правому березі Дніпра в середній його течії. Київську землю полян задовго до створення Київської держави називали Руссю. Полянські міста: Київ, Чернігів, Переяслав. З часом поляни об'єдналися з іншими слов'янськими племенами: поляни, древліани, сіверяни, дреговичі, радимичі, в'ятичі, кривичі, ільменські словени, об'єднавшись, асимілювавшись ці 8 племінних союзів стали основою Русі. Оцю спільноту пізніше стали називати русинами. Руси або русини були основою Русі з центром у Києві. Як би зараз сказали: стали центром титульної народності Русі.

Погляд другий. Русь імперська. Русь із центром у Києві була свого роду імперською державою. Був центр, це – Київ та Київщина, були колонії, що платили русинам данину. Серед тих, хто платив данину, були і литовські племена, і фіно-угорські. На виду доречний фрагмент літопису Нестора: «Дань Русі дають: Чудь, Меря, Вєсь, Мурома, Черемись, Мордва, Перм, Печера, Ям, Литва, Зімігола, Корсь, Норома, Либ, що мають свої наріччя від коліна афетового і живуть у країнах північних». Завойовані землі тривалий час теж вважалися Руссю, але мешканці цих колоній не були етнічно руськими. Вони були руськими людьми. Набагато пізніше, наприкінці XII століття русинами стали жителі Галицько-Волинського князівства, що також стало Руссю. Наголошую і прошу українців принципово це запам'ятати назавжди: крім земель Київської, Чернігівської, Переяславської та Галицької, що утворювали державу Русь, іншої якоїсь Русі ніде крім цієї не було. Руссю дуже довгий час вважалася тільки Київська земля. Потім ще додалися Чернігівська та Переяславська, що етнічно стали Руссю, а іншої не було, не було!

Погляд третій. Чудь, фіно-угорські племена. Фіно-угри, що платили данину Русі, проживали між Волгою і Окою, та в Приураллі. У самій Русі ці території називали Заліссям – це центральна частина сучасної Росії. Залісся до Русі приєднали в X–XI столітті. На той час Русь вже існувала два століття і сформувалася як етнос. Наприкінці XI століття в Заліссі сформувалися окремі князівства: Ростово-Суздальське, де було два центри: Ростов і Суздаль, у XII столітті з'явився ще один центр – Владімір. Ще раз наголошую, що була тільки одна Русь, бо ні в літописах, ні в житті інші не згадувалися і їх не було. Не було Русі Київської, Ростово-Суздальської, ні Володимиро-Суздальської, ніякої іншої. Була єдина, класична, неповторна Русь з центром у Києві. Київською вона себе не називала.

Пишу зараз історичний роман про княгиню Ольгу, X століття, коли остаточно формувалася Русь, вивчив безліч історичних джерел, готовий твердити: тодішня новоутво-

рювана держава називала себе просто Руссю. Це придворні історики Російської імперії XIX століття вигадали поняття Київська Русь, щоб була можливість доліплювати інші, фальшиві, сфабриковані Русі, що ніби існували на території Росії, і тому Московщина ніби має право називатися справжньою Руссю, вона, а не Україна. Ще раз повторюю, справжня Русь була тільки одна і називалася Русь, так стверджує Маркс, не його бездарні учні: Ульянов, Сталін, Брежнєв, а він сам – Карл Маркс, заборонений ними.

Погляд четвертий. Формування московницького етносу. У X столітті Ростово-Суздальська земля була здебільшого населена фінськими племенами. На цих землях і почав формуватися сучасний російський етнос. Як і будь-яка митрополія, Київ, звичайно, впливав на завойовані народи. Слов'янські переселенці до Залісся змішалися з фінськими племенами, та, і фіно-угри з часом обрусіли, як і інші племена. Так вони переймали і віру православну, і до сьогоднішнього дня російська глибинка зберігає історію та звичаї фіно-угрів, а не слов'ян. Російський народний костюм нічого спільного зі слов'янським одягом не має, фольклор московський нічого спільного із фольклором слов'янським не має, стверджує Маркс. Міста на фіно-угорських землях лише зрідка називаються руськими назвами, однак ріки та поселення до сьогодні зберегли фінські назви, багато річок та приток мають фінське закінчення, що означає вода.

Погляд п'ятий. Залісся. Залісся перебувало на задвірках Русі. Народи, що заселяли цей північний край, через важкі умови існування дуже бідували і були напівдикими. Ліси, болота, відсутність торгових шляхів, ось чому київські князі не мали до них реального інтересу, просто брали з них данину. Отож Залісся, згодом Московія ніколи не були руськими. Московський етнос сформувався десь всередині XII віку. Русини, руси як етнос із окремою державою і окремою назвою існували в X столітті. Чуєте, братове українці? Це не українські буржуазні чи соціалістичні, чи вже незалежні націоналісти, не історики Грушевський, Дорошенко, Крип'якевич, Наталя Полонська-Василенко, Наталя Яковенко, Брайчевський, Кульчицький, Блохій, Палій, Поправко, Петровський, Радченко, Семененко, Войтович, Сушинський, Брицький стверджують, а мимовільний фундатор комуністичного режиму, ідол, якому поклонялись, бо змушені були поклонятися мільйони радянського простолуду, Маркс науково обгрунтовує.

Погляд шостий. Хто старший. А зараз наголошую на архіважливій тезі, котра глибоко заборонялася в Росії і в Союзі: Сучасні росіяни – наймолодший східносучасний етнос. А я форсую цю істину ще раз для пам'яті українців. Запамятовуйте Маркса: «Московити, пізніше самозвані росіяни – є наймолодшим у східній Європі етносом», – стверджує Маркс. Отож, поцупивши наше історичне, справжнє ймення він не став від того старшим, він – набагато молодший і не брат, а сусід по планеті, не старший і не брат, а крім того, дуже поганий сусід.

Погляд сьомий. Русь і чужь. Самі фіно-угри, чужь Руссю себе не називали. Навпаки, у своїх літописах вони завжди протиставляли себе Русі. Це очевидно зі сторінок Лаврентіївського та Іпатіївського літописів, де описані події XII–XIII віків. Отож у XII–XIII столітті ні Новгород-Суздальська земля, ні Ростово-Суздальська, ні Рязань, ні Смоленщина, ні Володимирська землі не вважалися Руссю, не були нею. Руссю були тільки землі полян, тобто митрополія на київських землях, де Київ – матір городів

руських, на землях полянських, які Московії ніколи не належали. Велетенська містифікація, брехня, облуда в тому, що теперішні осліплені шовінізмом росіяни офіційно вважають, що їхня перша держава появилася на 400 років раніше, ніж вони самі. Чуєте? Держава появилася на 400 років раніше, ніж нація, що мала створити цю державу. Яка планетарна брехня, на якій побудовано московську історію, на руїні нашої історії.

Погляд восьмий. Завоювання Русі татарами. На початку XIII століття через міжкланові війни ослаблена Русь впала під натиском татар, що завойовували Русь, Польщу, Угорщину та Північні Балкани. Повернувшись із цього триумфального походу татари створили власну державу, так народилася Золота Орда на Нижній Волзі. Землі Русі не ввійшли до Золотої Орди, але стали її васалами. Тепер Русь сама змушена була платити данину. Розпад Русі ще більше віддав Залісся від неї. Вони фактично стали чужими.

Погляд дев'ятий. Московія чи Московська держава. Звідки взялася Московія. Фіно-угри спершу були під Руссю, потім під татарською Ордою. В Русі вони обрусилися, а під впливом Орди отатарилися, причому етнічно – дуже сильно, глибоко отатарилися. Отож, вплив Русі російські історики свідомо перебільшують, а вплив Орди свідомо применшують, стверджує Маркс. Доходить до смішного – московіти заперечують вплив Орди на Московію, і це тоді, коли під Золотою Ордою московіти та їхні землі були майже 300 літ. Це як ми з вами, українці, під Росією. І хіба що, не видно, які ці 300 років? Тільки з розпадом Золотої Орди сформовані Московія, Казанське ханство, Касимовське ханство, Кримське ханство, Астраханське ханство, Сибірське ханство. Москва, як невелике поселення з фінською назвою, згадується у документах, що збереглися тільки з середини XII століття. У XVI столітті це ім'я поширилося на всі московські князівства. Для того часу, це було природно. Рим дав назву Римській імперії, Москва – Московській. Саме тоді Московське князівство вперше появилось на міжнародній арені, і нікому в голову не заходило, що колись цей новоявлений, агресивний, напівдикий малючок дуже швидко стане монстром, котрий навіватиме жах не тільки на сусідів. Лише в XVI столітті починається російська державність. Цитую Маркса: «Здивована, спантелічена Європа на початку царювання Івана III, ледь помічаючи існування Московії, затиснутої між Литвою і татарами, була приголомшена несподіваною появою велетенської держави на її південних кордонах».

Отже, у Москві, Московії, Московській державі після хана через тривалий час з'явився князь, а тоді цар. Центр перенесли до Москви, але знать і політика залишалися цілковито татарськими. Московська політика була скопійованим продовженням політики Орди, про що писав у своїй праці Карл Маркс. А я від себе додаю: Петро, а тоді і Катерина перед цим нахабно, по-злодійському одібравши в Україні державність і свободу, викрали собі нашу історію і назву нашої країни. Глибоко засекречена група під орудою Мусіна-Пушкіна по-злодійському переписувала українську історію, конфіскуючи у монастирях, соборах, церквах старовинні літописи, історичні документи і велика, благословенна, висококультурна знаменита в світах Русь-Україна стала Малоросією, російською колонією. Московське князівство стало спадкоємцем Воломиро-Суздальського князівства, яке саме майже 300 років було у повному володінні Орди, просякло ординським духом, звичаями, стилем життя і стилем ведення політики.

Московія стає не лише спадкоємцем, а й копією Орди. Московія просто не могла б бути спадкоємцем нашої з вами Русі ні етнічно, ні генетично, ні історично, ні територіально, ну ніяк, братове українці. Ось що писав знаковий росіянин Трубецкой, цитую: «Московское государство возникло благодаря татарскому игу. Московские цари, не закончив собиране своих земель начали силой оккупировать земли западного улуса великой монгольской монархии. Москва стала сильным государством лишь после завоевания Казани, Астрахани, Сибири. Русский царь явился наследником монгольского хана. Так называемое «свержение татарского ига» свелось к замене татарского хана православным царем и к перенесению ханской ставки в Москву». Підбираючи під себе ординські землі, Московія так зайшла у загарбницький азарт, що почала захоплювати і землі Русі. Оце і стало головною рисою Московії – «собиране земель». Досі збирає і наїстися не може. Ми продовжимо з вами цю, як мені здається, дуже цікаву для українців тему.

Друга радіопередача «20 хвилин з Володимиром Яворівським»

В. Яворівський: Продовжу нашу попередню розмову про російську викрадену у нас історію Московії, яку розвінчав Карл Маркс у своїй, глухо забороненій царською, а потім і совецкою Росією, роботі «Секретна дипломатія 18 віку». Головний ідеолог комуністичної імперії завдав колосального удару по трьохсотлітній брехні Росії саме у цій праці, і тому вона була під стома замками. Ми докопалися до неї і знайомимо вас із головними постулатами у ще одній, вже другій, нашій програмі. Ось так один раз, всього один раз нам став у життєвій нагоді Карл Маркс своєю забороненою в Росії та в СРСР працею «Секретна дипломатія 18 століття», яка видана в Лондоні ще в 1899 році.

Я оприлюднив і прокоментував головні постулати цієї роботи Маркса, якого використала як політичну маску тоталітарна Московія, окупувавши на початку ХХ століття кілька десятків чужих земель і народів. Яке глобальне фарисейство. Але, повертаємось до історичних фактів, якими користується Маркс у своїй забороненій царатом та комуністами роботі класика марксизму і ленінізму. Я унікальному публіцистичних прийомів, які використовую чи не в кожній своїй програмі. Намагатимусь бути більше фактографом, ніж публіцистом. Зрештою, це стиль Маркса і я недалеко відходитиму від цього стилю.

Після першої, вже озвученої програми, маю на увазі головні тези Маркса, у мене залишилося чимало неоприлюдненого матеріалу на тему російської історії і нашої з вами також, яку так педантично він вивчав і виклав у своїй праці. Отож, Московія оголосила себе спадкоємницею і Русі, і Золотої Орди одночасно. Вона розкотила свою імперську загарбницьку губу чи не на весь світ, і до сьогодні цю губу підтягувати не хоче.

До 1721 року офіційно вживалася лише назва Москва або Московська держава. До цього офіційно не було ніякої Росії, нібито спадкоємниці Київської Русі. Тому що на той час московіти ще не встигли вкрасти ні імені, ні історії нашої з вами, українці, Русі. Згодом, свідомо ім'я Московської держави було змінено. Московське царство захопило землі Русі, захопило ім'я Русі та саму історію Русі. Тобто, у 1721 році вкрали назву праісторичної Русі і перелицювали її в назву «Росія». Ця назва штучна, не народжена історією, а створена в царському дворі Петра. І саме з цього почалася брудна

міфотворчість так званої Великої Росії або Великої Росії. Гидко, коли приховує своє походження окрема людина, але в тисячі разів гидотніше, коли приховує, перебріхує своє походження кількісно велика, впливова у своїй історії нація московитів. Тільки через століття Московію стали називати Росією, а московитів іменувати великоросами. В результаті цієї маніпуляції наші предки, а згодом і ми з вами, русини-українці, раптом стали малоросами, маленькими такими росіянами. Несподівано, із великих русичів, котрі вже в X столітті на рівних розмовляли з могутньою Візантією і прибивали свій щит на брамі Царгорода, котрі першими охрестилися, першими спорудили християнські храми на київських пагорбах, впровадили освіту і культуру, мали високоосвічених князів, княгинь і князівин, що ставали жонами видатних іноземних правителів і вчили їх грамоти, ми, які народили унікальну, першу в світі волелюбну демократію у вигляді козацтва, раптом перетворилися на маленьких малоросів, без історії, без власної держави і власної влади. Ця нахабна брехня на імперському рівні повторювалась так багато разів, так вперто, нав'язливо і грубо, що почала здаватися правдою. Але, слава Богу, не стала нею.

Ця цинічна риса є традиційною і для сьогоднішньої Росії. Чого варте хоча б висвітлення Росією подій у Криму, на Донбасі, в Україні. При цьому виник парадокс: хіба могло бути «братське» завоювання Русі Московією? Яке завоювання? Вони ж самі товкли, що ми з ними нібито один народ, одна земля. Хіба можна завойовувати власний люд? Сьогоднішній Донбас – трагічне повторення ситуації. Брехня, що має початок, але є безкінечною. Підлість, яку в світовій історії важко знайти. Коли Московія змінила свою назву, українці-русини змушені були змінити не лише своє ім'я, а й назву своєї землі. Русь стала називатися Україною, і ми себе стали називати не русинами, а українцями.

Багато літ нам, русинам-українцям, втовкмачували, що нас взагалі не було, що назви нашої не було, що держави українців-русів ніколи не існувало. Звідки взявся самозваний старший брат? Він як з табакерки вискочив лише у XX столітті в трагічні для України 30-ті роки. Сталін – батько, а Росія – старший брат. Цьому «старшому братові» лише 70 років. Росіяни є старшим братом не лише для українців, а й для всіх нацменів Радянського Союзу. Радянська маніпулятивна пропаганда оголосила 3 східнослов'янські народи: росіяни, українці, білоруси – братськими, ніби рівноправними народами. Але росіяни все ж були старшими і рівноправнішими. Здається, що п'ята графа про національність була впроваджена тільки для того, щоб легше було депортувати той, чи інший народ.

Тому й зараз Росія намагається виправдати військову агресію проти нас нібито захистом прав росіян. Байдуже, що в Криму штучно завезених етнічних росіян лише половина, байдуже, що на Донеччині етнічних росіян набагато менше, ніж українців. Інші нації їх не цікавлять, їх не існує зовсім – етнічний непотріб, сміття. Міф про нібито першість, вищість, старшість московитів-росіян активно, силоміць нав'язується нам і світові путінською Росією і сьогодні. Сьогодні особливо агресивно. Іншого способу реанімувати імперію на ім'я Радянський Союз, звісно, що лише за абсолютного домінування Росії, не існує. Адже Україна не хоче добровільно чи політично-силувано повертатися в московницьку кошару. Тоді починає діяти ординський принцип завою-

увати, неволити силою зброї. Наші предки – це племена, що жили на території сучасної України: поляни, волиняни, древляни, білі хорвати, уличі, тиверці, сіверяни. Вони нікуди не переселялись, нікуди колективно не мігрували. У X столітті вони сформувалися як окремий слов'янський етнос. Племена, що займали територію нинішньої Білорусії: дреговичі, кривичі, радимичі змішалися з балтами, які поселились тут раніше, стали предками білорусів. Ільменські словени сформували окремий псковсько-новгородський етнос, який лише в XV–XVI віках був почасти знищений, а почасти асимільований Москвою.

На землях Залісся, що стало базовою територією Московії і сьогодношньої Центральної Росії, поселялися і невеликі слов'янські групи, що влилися у фінські племена, і з цього конгломерату сформувався наймолодший східнослов'янський етнос московитів, пізніших росіян. Орієнтовно, це була друга половина XII століття, коли Русь із столярним Києвом існувала вже два віки. Московія платила данину кримському ханові, своєму суверену і хазяїну, правонаступнику Золотої Орди аж до 1700 року. Цар Московії зустрів кримського посла, зважте, не самого хана, а лише його посла на «поклонной горе», садив його на свого коня, сам ішов пішки, ведучи коня за вуздечку до Кремля, садив його на свій трон і падав перед ним на коліна. Це – незаперечні факти, котрі використав Маркс у своїй забороненій в Росії та Союзі праці «Секретна дипломатія 18 століття», видана в Лондоні в 1899 році, що відразу потрапила під російську цензуру на понад століття. Державу, що іменувалася Московією, цар Петро I перейменував у Росію, вкравши наше з вами наймення Русь тільки у XVIII столітті, в 1721 році.

Плем'я мокші назвало свою річку Москвою, що мовою мокші означає брудна вода. Ніякою іншою мовою окрім мокші слово Москва не перекладається. Кремль – слово татарське, і означає укріплення, навзвиші. У середні віки всі картографи проводили кордон Європи вздовж кордонів Русі, де й сьогодні лежить територія нашої держави. Московія – це Улус, зі своїми фінськими народами – завжди була складовою частиною Орди, і Європа її справедливо відносила до Азії. Хоч путінська Росія сьогодні дуже принижує і ганьбить навіть саму Азію. У 1610 році в Московії на Борисові Годунову (Мурзагудун) закінчилася династія Чингізидів, рідня Чингісхана. На московський трон сідає Алексей Кошка з фінського роду Кобила, а при благословенні його на царство церква дає йому прізвище Романов, який начебто прибув із Риму правити Московією. Катерина II після окупації України-Руси та Великого Князівства Литовського в 1795 році своїм наказом звеліла назвати угро-фінські племена якимись великоросами, а істинних русичів-українців якимись малоросами. Тоді це виконувалось без обговорень, ніхто, ніколи, ні під яким електронним мікроскопом не бачив Переяславської угоди, ніби підписаної Богданом Хмельницьким та царем Алексеем Романовим. Якби вона була, її давно вже б опублікували московіти, а якщо вона колись існувала, то зміст її був зовсім інший, ніж нам розповідали понад 300 років.

Вже кілька століть археологи Московії шукають докази, артефакти, що могли б підтвердити факт Куликовської битви. Все довкола перерили, а нічого не знайшли. Зате байкою про якусь легендарну перемогу Дмитрія Донського над Мамаєм в Куликовому полі досі дурять голови самих росіян та довірливих іноземців. Псковська, Новгородська та Смоленська області сьогодношньої Росії – це колишні слов'яно-руські князівства,

що до угро-фінської Московії не мали жодного відношення, поки Московія-Орда не окупувала їх. Спершу в 1462, потім в 1478 і, нарешті, в 1654 роках. А в інших областях Московії-Росії ніколи не мешкали слов'янські племена і народи, ніколи. Золота Орда і її дочка Московія – це єдині країни в світі, котрі власний народ мали за рабів і культивували рабство. Саме це і пояснює вічну відсталість від цивілізації, таку багату на корисні копалини Московію, обділених на такі багатства європейських країн. В цьому, мабуть, і основна причина майже звиринної агресивності у ставленні до інших народів.

Першим самозваним великоросом став Андрій Боголюбський, який в 1169 році знищує Київ – матір городів руських, знищує жорстоко, садистсько, вогнем і мечем, полоном. Так знищують лише чужі, ворожі міста і жителів цих міст, чужі, а не братні. Русь і її столиця Київ були і чужими, і ворожими князеві Боголюбському із Залісся. Між іншим, церква Путіна і Гундяєва нещодавно визнала цього жорстокого варвара своїм святим. Ломоносов, Міллер, Соловійов, Покровський, Ключевський та багато інших чесних, високоосвічених росіян стверджували, що етнічним фундаментом народу Московії стали фіно-угорські племена чудь. А дехто з російських вчених говорив, що взагалі в жилах росіян лише 1/5 слов'янської крові. От вам і головний перший в світі слов'янський народ в ролі не лише нашого брата, а ще й брата старшого.

Цитата Маркса: «Чудь і чудь довкола. Росія – це Московія, що виникла після розпаду Золотої Орди». Це йому, Марксу, належить цитата, що колиска Московії це «криваве болото монгольського рабства, а не сувора слава епохи норманів». Він стверджував, що політика Росії ще у XVIII столітті продовжувала політику Орди, а не політику Русі, яку маємо законне право називати Древньою Україною. Сьогоднішня політика путінської Росії не лише продовжує політику та поведінку Орди, а й войовничо «удосконалює» її на своїх сусідах, яких підло іменує хоч і меншими, але братами.

Маркс виявив лукаву брехню, підміну фактів, історичних подій, явищ російськими царями і їх придворними істориками, щоб приховати від світу своє фіно-угорське, а головне ординське походження. І Росія пішла відверто злочинським шляхом, просто викрала нашу з вами українську історію. Петро розпочав, Катерина завершила, створивши таємну суворо засекречену комісію крадіїв на чолі з Мусінім-Пушкіним, яка просто викрадала в українських монастирях наші літописи, історичні документи і наспіх, теж таємно, по-злочинському переписувала їх.

Український історик Володимир Білінський майже все своє життя посвятив три-томному дослідженню цього періоду російського бандитизму, наводячи приклади незграбного переписування, закреслення, виривання сторінок, а то й знищення дуже багатьох історичних документів, припарування літописів, зводів, літописних списків історичних творів. Отож, братове, завдяки Карлу Марксу із штучного небуття і підлого забуття повертається до нас істинна Русь із київським престолом, Русь в образі Древньої України, яку в нас уже ніхто не одбере.

Диктор І: Ви слухали радіопередачу «20 хвилин з Володимиром Яворівським», яка прозвучала по Українському суспільному радо 22–23 і 29–30 вересня 2018 р.

Матеріал підготувала **Юля Янковенко** – студентка факультету журналістики Львівського національного університету імені Івана Франка.